

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๖๘/๒๕๖๔

วันที่ ๑๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นางจूरีย จันทรัตน์ ผู้อุทธรณ์
นายกองคการบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีออกคำสั่งตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๒/๓ หมู่ที่ ๘ ตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ได้รับคำสั่งนายกองคการบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการ ที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขออุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานตามภาพถ่ายระบบตรวจสอบสถานะ EMS และไปรษณีย์ลงทะเบียนของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ โดยยื่นผ่านทางนายกองคการบริหารส่วนตำบลวัดขนุน ซึ่งกรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริง สังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๔๑๐๓ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูล หรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๔๑๐๔ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหนังสือที่ สุข ๗๔๐๐๑.๐๑/๑๐๕๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ชี้แจงแก้อุทธรณ์ ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๔๑๐๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัย ๑ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๒๒.๐๔/๑๔๒๒ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมาย ให้นางสาวพรทิพย์ สิริวัฒนโสภา ตำแหน่งนิติกร ชี้แจงในที่ประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๒-๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๒/๓ หมู่ที่ ๘ ตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ผู้อุทธรณ์ยื่นขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท การเลี้ยงสัตว์ (ไก่ไข่) โดยผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ และบันทึกข้อตกลงการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (การเลี้ยงไก่ไข่) เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงใช้อำนาจตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาทบทวนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขออนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดย ๑) ผู้อุทธรณ์ได้เก็บมูลสัตว์อย่างสม่ำเสมอ ๒) ผู้อุทธรณ์ได้กำจัดกลิ่นเหม็น โดยทำการฉีดน้ำยา GM อาทิตย์ละ ๒ ครั้ง ๓) มูลสัตว์ที่เก็บได้อาทิตย์ละ ๑ ครั้ง ผู้อุทธรณ์จะนำมาใส่กระสอบไว้รอจำหน่ายอาทิตย์ละ ๔๐ - ๕๐ กระสอบ ๔) ถ้ามีไก่ตาย จะขุดหลุมฝังซากสัตว์ไว้ที่โคนต้นไม้บริเวณที่เลี้ยงไก่ ๕) มีจำนวนไก่ที่เลี้ยง จำนวน ๒,๕๐๐ ตัว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ได้มายื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงไก่ไข่และระบุจำนวนไก่ที่จะทำการเลี้ยงไว้ ๓๐๐ ตัว โดยกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนได้ตรวจสอบเอกสารการขอรับใบอนุญาต พบว่า เอกสารครบถ้วน ต่อมาวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมได้ลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์พบว่า สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ตั้งอยู่ใกล้ชุมชน และการรวบรวมมูลสัตว์ไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติการบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีความเห็นสมควรไม่อนุญาตและมีข้อเสนอแนะให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงพื้นที่โรงเรือนให้ถูกสุขลักษณะและให้รวบรวมมูลสัตว์อย่างสม่ำเสมอ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์พบว่า มีการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ จึงมีความเห็นไม่สมควรอนุญาตเนื่องจากยังไม่มีสถานที่รวบรวมมูลสัตว์ และไม่มีการเก็บมูลสัตว์ โดยมีข้อเสนอแนะให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงพื้นที่โรงเรือนให้ถูกสุขลักษณะและเก็บรวบรวมมูลสัตว์อย่างสม่ำเสมอโดยดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน ๒ สัปดาห์ ต่อมาวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนได้จัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและป้องกันเหตุรำคาญที่อาจเกิดขึ้น โดยมีเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน ผู้ใหญ่บ้าน ปศุสัตว์อำเภอ ผู้อุทธรณ์ และประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงกับสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เข้าร่วมประชุม และได้มีการทำบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ดังนี้ ๑) ผู้อุทธรณ์ต้องเก็บมูลสัตว์ให้เรียบร้อยทุก ๒ วัน และให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน ๒) ผู้อุทธรณ์จะต้องไม่เพิ่มปริมาณสัตว์เลี้ยง (ไก่ไข่) ในสถานประกอบกิจการ ๓) ผู้อุทธรณ์ต้องบริหารสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ลงลายมือชื่อรับทราบบันทึกข้อตกลง โดยจำนวนไก่ที่ผู้อุทธรณ์เลี้ยงอยู่ ณ วันที่ทำบันทึกข้อตกลงตามที่เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนสำรวจได้ คือ จำนวน ๑,๓๐๐ ตัว ต่อมาวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมและนิไตรได้เข้าตรวจสอบสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ พบว่า สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ยังไม่มีสถานที่เก็บรวบรวมมูลสัตว์ มีกลิ่นเหม็นรบกวนชุมชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียง และมีจำนวนสัตว์เลี้ยงเกินจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้ตามบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จึงมีคำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์

ปรับปรุงพื้นโรงเรือน เก็บรวบรวมมูลสัตว์ทุก ๒ วัน และให้หาสถานที่เลี้ยงสัตว์แห่งใหม่เพื่อให้สามารถเลี้ยงสัตว์ได้จำนวนมาก วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมได้เข้าตรวจสอบสถานประกอบการกิจการของผูุ้ธรณ์พบว่า ผูุ้ธรณ์ได้ดำเนินการปรับปรุงสถานประกอบการกิจการบางส่วน แต่ยังคงมีกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชนใกล้เคียง จึงมีคำแนะนำให้นำมูลสัตว์ที่รวบรวมไว้เคลื่อนย้ายออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ภายใน ๑๐ วัน วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมได้เข้าตรวจสอบสถานประกอบการกิจการของผูุ้ธรณ์พบว่า ยังไม่มีการรวบรวมมูลสัตว์ทำให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวันและส่งกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง และไม่มีการกำจัดซากสัตว์ที่ตายแล้วให้ถูกสุขลักษณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีหนังสือที่ สข ๗๔๐๐๑.๐๖/๘๖๙ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ แจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการแก่ผูุ้ธรณ์เนื่องจากผูุ้ธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานภายในเวลาที่กำหนดไว้ และยังก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง โดยผูุ้ธรณ์ได้รับหนังสือดังกล่าววันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานตามภาพถ่ายระบบตรวจสอบสถานะ EMS และโปรชนียลงทะเบียนของบริษัท โปรชนียไทย จำกัด ต่อมาวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๔ นายประกอบ จันทรรัตน์ ผู้รับมอบอำนาจจากผูุ้ธรณ์ได้ยื่นขออุทธรณ์การแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าวว่า จะขอปลดระวางไก่ก่อนหรือถอนโดยใช้ระยะเวลาประมาณ ๑ ปี ๕ เดือน และครั้งต่อไปจะขอเลี้ยงไก่ในสถานที่เดิมแต่ลดจำนวนไก่ลง ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอสิงหนครได้มีหนังสือที่ สข ๑๕๑๘/๑๗๔๙ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ แจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนว่า มีประชาชนร้องเรียนเนื่องจากได้รับผลกระทบจากการที่ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ประมาณ ๑,๓๐๐ ตัว ส่งกลิ่นเหม็นเป็นอย่างมากสร้างความเดือดร้อนรบกวนเพื่อนบ้านข้างเคียง จึงขอให้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนได้ส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากการได้รับผลกระทบจากประชาชนในพื้นที่พบว่า ผูุ้ธรณ์ได้ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่อีกจำนวน ๒,๖๙๕ ตัว ซึ่งบันทึกข้อตกลง ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ระบุให้เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๑,๓๐๐ ตัว และจากการสำรวจประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง จำนวน ๗ ราย พบว่า ได้รับผลกระทบจากปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็นเสียงดังจากไก่อ้ว และแมลงวันรบกวน ต่อมาวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนได้จัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือประกอบการพิจารณาคำร้องขอขยายเวลาการประกอบกิจการการเลี้ยงไก่ไข่อีกของผูุ้ธรณ์ และมีมติให้ออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าวแก่ผูุ้ธรณ์ และวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า มีการเก็บรวบรวมมูลสัตว์ไม่สม่ำเสมอ ทำให้มีแมลงวันและหนอนแมลงวันจำนวนมาก มีการเลี้ยงไก่ไข่อีกเป็นจำนวน ๒,๔๘๙ ตัว ซึ่งมีจำนวนเกินกว่าที่ได้ยื่นขออนุญาตไว้ และการรักษาความสะอาดและการบริหารจัดการโรงเรือนไม่ถูกสุขลักษณะ

ศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ พบว่า ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่ ๒/๓ หมู่ที่ ๘ ตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๒ ไร่ แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ประมาณ ๑ ไร่ และใช้ปลูกมะพร้าว น้ำหอมและผักซากสัตว์ (ไก่) ประมาณ ๑ ไร่ สถานประกอบการของผูุ้ธรณ์ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนเป็นที่อยู่อาศัย โดยในรัศมี ๑๐๐ เมตร ของบริเวณรอบสถานประกอบการมีบ้านเรือนที่อยู่อาศัยทั้งหมด ๑๓ หลังคาเรือน โดยทิศตะวันตกมีจำนวน ๒ หลังคาเรือน ทิศเหนือจำนวน ๓ หลังคาเรือน ทิศใต้จำนวน ๘ หลังคาเรือน ทิศตะวันออกไม่มีบ้านพักอาศัย มีสถานที่ฌาปนกิจศพตั้งห่างออกไปประมาณ ๑๓๐ เมตร และในระยะห่างจากรัศมี ๓๒๐ เมตร จากสถานประกอบการของผูุ้ธรณ์ พบว่ามีสถานประกอบการเลี้ยงไก่ไข่อีกจำนวน ๒ แห่ง ผูุ้ธรณ์เริ่มเลี้ยงไก่เมื่อประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๓๐๐ ตัว และต่อมาเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพิ่มจำนวนไก่ที่เลี้ยงเป็น ๑,๓๐๐ ตัว และเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ ผูุ้ธรณ์เลี้ยงไก่เพิ่มขึ้น รวมเป็นจำนวนทั้งหมด ๒,๕๐๐ ตัว

มีบุตรสาว...

มีบุตรสาวและบุตรชายของผู้อุทธรณ์ช่วยประกอบกิจการ โดยผู้อุทธรณ์จะซื้อไก่ที่โตเต็มวัยมาเลี้ยงเพื่อเอาไข่ไปจำหน่าย มีผลผลิตเป็นไข่ไก่ประมาณ ๒,๒๕๐ ฟองต่อวัน อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่เป็นอาหารเม็ด การเลี้ยงไก่แต่ละรุ่นจะใช้ระยะเวลา ๒ ปี จึงปลดระวางไก่ส่งจำหน่ายเป็นไก่เนื้อต่อไป สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์มีลักษณะเป็นโรงเรือนไม้ จำนวน ๒ โรงเรือน โดยโรงเรือนที่ ๑ มีขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๒๕ เมตร สูง ๓ เมตร และโรงเรือนที่ ๒ มีขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สูง ๓ เมตร โรงเรือนมีลักษณะเปิดโล่ง หลังคากระเบื้อง พื้นโรงเรือนเป็นพื้นดินกรงเหล็กสำหรับขังไก่ (กรงตับ) ยกสูงจากพื้นดินประมาณ ๑ เมตร รอบ ๆ บริเวณสถานที่เลี้ยงไก่มีตาข่ายพรางแสงสีเขียว (สแลน) สูงประมาณ ๒.๕ เมตร กันด้านหน้าทางเข้าและด้านข้างโรงเรือนทั้ง ๒ ด้าน ส่วนด้านหลังโรงเรือนเปิดโล่ง ผู้อุทธรณ์จะทำความสะอาดโรงเรือนสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ด้วยการโกยมูลไก่ใส่กระสอบ โรยปูนขาวบนพื้นโรงเรือนฉีดน้ำยา พด.๖ ของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรงเพชรและสพกรณ ในอัตราส่วน ๑ ของ : น้ำ ๑๘ ลิตร เพื่อขจัดกลิ่นเหม็นแล้วโรยพื้นด้วยแกลบ สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ไม่มีระบบระบายน้ำทิ้งโดยไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกนอกสถานประกอบกิจการ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่ศูนย์อนามัย ฯ พบว่า ภายในสถานประกอบกิจการมีแมลงวันมากและมีหนอนแมลงวันเป็นบางจุดที่พื้นดินในโรงเรือน เมื่อไก่ขับถ่าย มูลไก่จะลงสู่พื้นโรงเรือนที่เป็นพื้นดิน โดยผู้อุทธรณ์จะรวบรวมมูลไก่ใส่กระสอบทุก ๆ ๗ วัน ได้ประมาณ ๕๐ กระสอบ ซึ่งไม่สามารถรวบรวมมูลไก่ทุก ๒ วัน ได้ เนื่องจากมูลไก่มีปริมาณน้อย โดยจะนำกระสอบใส่มูลไก่ไปไว้ด้านหลังโรงเรือนสำหรับเลี้ยงไก่และใช้พลาสติกปิดคลุมด้านบนกระสอบไว้ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นแต่ไม่มีวัสดุรองพื้น ทำให้น้ำจากกระสอบไหลออกมาด้านนอกซึมลงดินและเกิดน้ำขัง มีกลิ่นเหม็น มีแมลงวันและหนอนจำนวนมาก โดยผู้อุทธรณ์พยายามใช้กาวดักแมลงวันทาลงบนกระดาดเพื่อดักแมลงวัน แต่ด้วยจำนวนแมลงวันที่มีจำนวนมากจึงไม่สามารถกำจัดได้หมด ส่วนซากไก่ที่ตายแล้ว ผู้อุทธรณ์จะนำไปฝังบริเวณโคนต้นไม้หลังโรงเรือนเลี้ยง โดยจะทำการขุดหลุมลึกประมาณ ๔๐ - ๖๐ เซนติเมตร นำไก่ลงหลุมและกลบดินปิดทับ ซึ่งการฝังซากไก่ ผู้อุทธรณ์ไม่ใช้วัสดุรองกันหลุมหรือโรยปูนขาวหรือใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคแต่อย่างใด และ ณ วันที่เจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัย ฯ ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่าผู้อุทธรณ์เลี้ยงไก่รวมทั้งหมดเป็นจำนวน ๒,๕๐๐ ตัว และโรงเรือนทั้ง ๒ หลัง ไม่ได้รับอนุญาตก่อสร้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร จากการที่เจ้าหน้าที่ศูนย์อนามัย ฯ สอบถามประชาชนที่อยู่อาศัยโดยรอบจำนวน ๕ ราย พบว่า ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นจากมูลไก่ แมลงวัน และเสียงดัง ซึ่งช่วงเวลาที่จะได้รับผลกระทบจากกลิ่นเหม็นจะขึ้นกับทิศทางลม ส่งผลให้นอนไม่หลับ มีน้ำมูก ปวดหัว แสบจมูก รวมทั้งพบว่ามีแมลงวันจำนวนมากในบริเวณบ้านของประชาชนใกล้เคียง และศูนย์อนามัย ฯ ได้รายงานข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๒-๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่าจากการที่ศูนย์อนามัย ฯ ได้เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ภายในรัศมีประมาณ ๓๒๐ เมตร มีสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ แห่ง ศูนย์อนามัย ฯ จึงเข้าตรวจสอบพบว่า สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ทั้งสองแห่งประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องสุจริต

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่จำหน่ายไข่และเมื่อไก่ครบอายุจะทำการปลดระวางและจำหน่ายเป็นไก่เนื้อ ผู้อุทธรณ์ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงไก่ไข่ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ระบุจำนวนไก่ที่จะทำการเลี้ยงไว้ ๓๐๐ ตัว ซึ่งเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนตรวจสอบเอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาตแล้วพบว่า ครบถ้วน แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้เพิ่มจำนวนไก่จนมีจำนวนประมาณ ๒,๕๐๐ ตัว โดยยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น สภาพโรงเรือนเลี้ยงไก่มีลักษณะเปิดโล่ง

พื้นที่ภายใน...

พื้นภายในโรงเรือนเป็นพื้นดิน เวลาไถ่ขุดถ่ายมูลจะตกลงที่พื้นดิน ซึ่งผู้อุทธรณ์จะทำความสะอาดโรงเรือน สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง โดยเก็บรวบรวมมูลไก่ใส่กระสอบเพื่อรอไว้จำหน่ายได้ประมาณ ๔๐ - ๕๐ กระสอบ ไรย์ปูนขาว ฉีดน้ำยาเพื่อขจัดกลิ่นเหม็น (พด.๖) ของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใช้อัตราส่วน ๑ ของ : น้ำ ๑๘ ลิตร และโรยพื้นด้วยแกลบ มีการติดตั้งตาข่ายพรางแสง (สแลน) รอบบริเวณโรงเรือน ไม่มีการติดตั้งระบบบำบัดกลิ่น ไม่มีระบบรวบรวมและระบายน้ำเสีย มูลไก่ที่รวบรวมใส่กระสอบจะนำไปไว้ข้างหลังโรงเรือนเลี้ยงไก่แล้วปิดคลุม ด้วยแผ่นพลาสติก แต่ไม่มีวัสดุรองพื้น จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา พบว่า บริเวณสถานประกอบการกิจการของผู้อุทธรณ์มีกลิ่นเหม็นและมีแมลงวันจำนวนมาก ส่วนพื้นโรงเรือนเลี้ยงไก่ มีแมลงวันจำนวนมากและมีหนอนแมลงวันเป็นบางจุด รวมทั้งบริเวณที่รวบรวมกระสอบบรรจุมูลไก่เพื่อรอจำหน่าย พบว่า จะมีน้ำเสียจากกระสอบไหลซึมออกมาจนกระทั่งกระสอบลงสู่พื้นดินจนมีสภาพเป็นน้ำขังเกิดกลิ่นเหม็น มีแมลงวันและหนอนแมลงวันจำนวนมาก หากไก่ที่เลี้ยงไว้ตาย ผู้อุทธรณ์จะกำจัดโดยขุดหลุมฝังซากไก่ที่บริเวณโคนต้นไม้ หลังโรงเรือน โดยไม่มีวัสดุรองกันหลุม และไม่มีการโรยปูนขาวหรือฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคแต่อย่างใด จากการรายงาน การตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา พบว่า สถานประกอบการกิจการเลี้ยงไก่ที่อยู่ใกล้เคียง กับสถานประกอบการกิจการของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ แห่ง ประกอบกิจการเป็นไปอย่างถูกสุขลักษณะ เมื่อผู้อุทธรณ์ ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบล วัดขนุนได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการกิจการของผู้อุทธรณ์หลายครั้ง แต่แต่ละครั้งเจ้าหน้าที่ในฐานะ เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการ แก้ไขปรับปรุงสถานประกอบการ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ สข ๗๔๐๐๑.๐๖/๘๖๙ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ แจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตาม คำแนะนำของเจ้าพนักงานภายในเวลาที่กำหนดไว้ และยังก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง โดยผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือดังกล่าววันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้มอบอำนาจ ให้นายประกอบ จันทรรัตน์ ยื่นขออุทธรณ์การแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบการดังกล่าว และจากข้อเท็จจริง พบว่า ตั้งแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการจนถึงวันที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง ที่ ๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ สั่งไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ ไม่ปรากฏว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือแจ้งขยายระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตยังผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียงหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” ข้อ ๕ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่กำหนดไว้ว่า “ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องมีการควบคุม ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน ๑. กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑.๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง...” และข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง

การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า” การที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่เพื่อนำไข่ไปจำหน่ายและเมื่อไก่ที่เลี้ยงไว้ครบกำหนดระยะเวลาการเลี้ยงในแต่ละรุ่นผู้อุทธรณ์จะจำหน่ายไก่ที่เลี้ยงเพื่อเป็นไก่เนื้อ จึงถือว่า การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อ ๓ ๑. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิดแห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกอบกิจการในลักษณะที่เป็นการค้า โดยองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนได้กำหนดให้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อ ๕ ๑. (๑.๑) แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพพ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์จึงต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ตามข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้ว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือน ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น” ข้อ ๘ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดไว้ว่า “สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ... (๘) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขัง หรือปล่อยสัตว์กว้างพอ และจัดสถานที่ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ประชาชน และไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือความทุกข์ทรมานแก่สัตว์ และให้มีการเก็บรวบรวมกำจัดมูลสัตว์ เศษอาหาร ซากสัตว์ ให้ได้ถูกสุขลักษณะ” และข้อ ๑๓ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดไว้ว่า “สถานประกอบกิจการใดที่ประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง” เมื่อข้อเท็จจริงพิจารณาได้ว่า การที่ผู้อุทธรณ์เลี้ยงไก่เป็นจำนวน ๒,๕๐๐ ตัว ซึ่งมีจำนวนมากกว่าที่ผู้อุทธรณ์ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ คือ ๓๐๐ ตัว โดยที่โรงเรือนเลี้ยงไก่มีสภาพเป็นโรงเรือนเปิดโล่ง และพื้นโรงเรือนเป็นพื้นดินประกอบกับไม่มีระบบรวบรวมและระบายน้ำเสียจึงทำให้ไม่สามารถล้างทำความสะอาดโรงเรือนได้อย่างถูกหลักสุขาภิบาล และการที่ผู้อุทธรณ์ทำความสะอาดพื้นโรงเรือนเลี้ยง ๑ ครั้งต่อสัปดาห์ โดยสามารถรวบรวมมูลไก่บรรจุกระสอบได้ถึง ๔๐ - ๕๐ กระสอบ ระยะเวลาความถี่ในการทำความสะอาดจึงไม่มีเพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนไก่ที่เลี้ยงและปริมาณมูลไก่ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ไม่มีการติดตั้งระบบบำบัดกลิ่นจากการประกอบกิจการ โดยผู้อุทธรณ์ทำการติดตั้งเพียงตาข่ายพรางแสง (สแลน) รอบ ๆ โรงเรือนเลี้ยงไก่ ซึ่งจากข้อเท็จจริงพบว่า สถานประกอบกิจการมีกลิ่นเหม็นและแมลงวันจำนวนมาก จึงถือว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่สามารถดำเนินการควบคุมและป้องกันผลกระทบที่เกิดจากการประกอบกิจการจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงได้ ประกอบกับการที่ผู้อุทธรณ์รวบรวมมูลไก่จากโรงเรือนเลี้ยงแล้วนำบรรจุใส่กระสอบวางรวมไว้บริเวณด้านหลังโรงเรือนมีเพียงแผ่นพลาสติกปิดคลุมโดยไม่มีวัสดุรองพื้น ทำให้น้ำเสียที่ซึมออกจากกระสอบไหลลงพื้นจนเกิดน้ำขังส่งกลิ่นเหม็น มีแมลงวันและหนอนแมลงวันเป็นจำนวนมาก จึงเป็นการรวบรวมมูลสัตว์ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ และหากไก่ที่เลี้ยงตายผู้อุทธรณ์จะขุดหลุมฝังกลบซากไก่เองโดยไม่มีการใช้วัสดุ

รองกันหลุม...

รอกันหลุมหรือโรยปูนขาวหรือใช้น้ำยาพ่นฆ่าเชื้อโรคแต่อย่างใด จึงเป็นการกำจัดซากสัตว์ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ดังนั้นจึงถือว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวง ควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๘ (๘) และ ข้อ ๑๓ แห่งข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ สั่งไม่อนุญาต ให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ” วรรคสอง บัญญัติว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือรับรองการแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจ มีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน สิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี”

เมื่อข้อเท็จจริงพิจารณาได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ในลักษณะที่เป็นการค้า เข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อ ๓ ๑. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนได้กำหนดให้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อ ๕ ๑. (๑.๑) แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์จึงมีหน้าที่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์เลี้ยงไก่ประมาณ ๒,๕๐๐ ตัว มากกว่าที่ได้แจ้งไว้ในคำขออนุญาต โดยจากลักษณะการประกอบกิจการผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการควบคุมและป้องกัน ผลกระทบที่เกิดจากการประกอบกิจการจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัย บริเวณใกล้เคียงได้ จึงถือว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ และการที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ เมื่อพิจารณาระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นพบว่า ระยะเวลาเกินสามสิบวัน

นับแต่วันที่...

นับแต่วันที่รับคำขอและคำขอนั้นถูกต้องสมบูรณ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
วัดชนุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยที่ไม่ปรากฏว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น
มีหนังสือแจ้งขยายระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตต่อผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ซึ่งไม่เป็นไปตามระยะเวลา
และขั้นตอนการพิจารณาอนุญาตที่ตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดไว้ แต่ด้วยในระหว่างระยะเวลาก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๔
ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดชนุนได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงาน
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบกิจการ
ของผู้อุทธรณ์และมีคำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงอยู่หลายครั้ง รวมทั้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ได้มีหนังสือที่ สข ๗๔๐๐๑.๐๖/๘๖๙ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ แจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ
แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานภายในเวลาที่กำหนดไว้และยังก่อให้เกิด
เหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง โดยวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้มอบอำนาจให้นายประกอบ จันทรัตน์
ยื่นขออุทธรณ์การแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าว ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนั้น ผู้อุทธรณ์ได้พยายาม
แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลวัดชนุนและยังคงประกอบกิจการอยู่
พร้อมทั้งเพิ่มจำนวนไก่ที่เลี้ยงจนมีจำนวน ๒,๕๐๐ ตัว จึงถือว่า ผู้อุทธรณ์ได้ประโยชน์จากการประกอบกิจการ
ของตนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งผู้อุทธรณ์รับทราบและยอมรับการดำเนินการต่าง ๆ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
แม้จะล่วงเลยระยะเวลาตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และกรณีนี้ถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีโอกาที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยาน
หลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ จึงชอบด้วยกฎหมาย

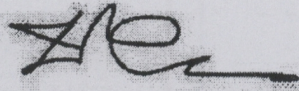
ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
วัดชนุน เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔

๐๕๖ ๕๖๑

(นายदनัย ธีวันดา)
รองอธิบดีกรมอนามัย
กรมการและเลขานุการ
ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

อุทธรณ์ที่ ๒๘/๒๕๖๔

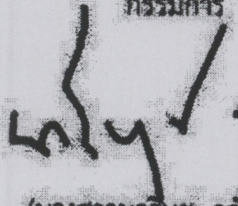
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ

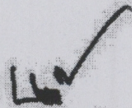
กรรมการ

(นางสาวนารีน ขลิ้นแก้ว)

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง

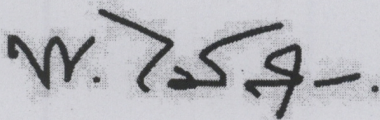
กรรมการ

(นายณรงค์ศักดิ์ สุขสมบูรณ์)

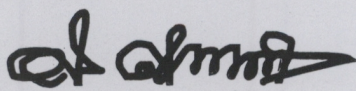
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรรมการ

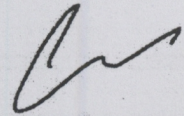
(นางพรพรรณ ไนสุทร)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายคุนต ศรีวัฒนา)

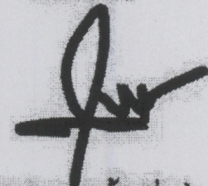
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายวรณัฏฐ์ วิรัชลาภ)

ผู้แทนกรมปศุสัตว์

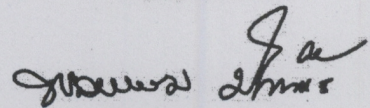
กรรมการ

(นายสุนทร แก้วสว่าง)

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม

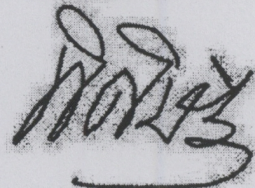
กรรมการ

(นายพลธรรม ปินดี)

ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

กรรมการ

(นายพิชิต วัฒนสมบูรณ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ